

Arrest

nr. 94 177 van 20 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 5 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 augustus 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BAELDE, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 23 augustus 2011 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 23 januari 2012 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoeker tegen deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot arrest nr. 82 568 van 8 juni 2012, waarbij verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 5 juli 2012, die op 13 juli 2012 resulteerde in een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering tot in overwegingname. Het beroep dat door verzoeker tegen

deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot arrestnr. 91 597 van 19 november 2012, waarbij het schorsings-en annulatieberoep verworpen werd.

1.3. Verzoeker diende op 10 augustus 2012 een derde asielaanvraag in. Op 28 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten M.N.A. (...)

geboren te Kumba , op (in) 10.10.1982

en van nationaliteit te zijn : Kameroen

die een asielaanvraag heeft ingediend op 10.08.2012 (2)

Overwegende dat betrokkene op 23.08.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 24.01.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 08.06.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 13.07.2012 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 05.0.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overweging name' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 10.08.2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een handgeschreven bief van zijn oom F.W.M. (...) dd. 11.07.2012 voorlegt waarin verklaart wordt dat de vriend van betrokkene M.G. (...) vermoord werd omwille van zijn seksuele geaardheid en de intolerantie van de bevolking waardoor de oom van betrokkene nu ook in de problemen gekomen is. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karkater heeft. Overwegende dat betrokkene een enveloppe dd. 12.07.2012 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokken een brief van A.D. (...) (+ kopie identiteitskaart) dd. 26.07.2012 voorlegt om te wijzen dat betrokkene homoseksueel zou zijn. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene drie foto's van hem en zijn nieuwe vriend J.(...) voorlegt die genomen werden in Club Demence in Brussel. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aan brengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 13.07.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn enig middel op de schending van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt dienaangaande als volgt:

“II.1. Art. 51/4 Vreemdelingenwet luidt:

[Art. 51/4. § 1. (Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling, (bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51), dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek,

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

II.2. Op 12 januari 2012 werd de verzoekende partij verhoord door het CG RA in het Frans. Verzoekende partij werd ondervraagd in het Frans zonder de assistente van een tolk, aangezien zij zelf voldoende Frans spreekt.

De verzoekende partij heeft dus het Frans gekozen als taal van haar procedure, aangezien zij het Nederlands niet onder de knie heeft.

De asielprocedure werd dus volledig in de Franse taal uitgevoerd.

II.3. Op 5 juli 2012 diende verzoekende partij een tweede asielaanvraag in het Frans en kreeg bijgevolg een interview bij l'Office des Etrangers in het Frans. Verzoekende partij was dan ook volledig verbaasd toen zij haar beslissing van niet in overwegingname in het Nederlands kreeg.

II.4. Op 10 augustus 2012 diende verzoekende partij een derde asielaanvraag in het Frans en kreeg bijgevolg een interview bij l'Office des Etrangers in het Frans. Verzoekende partij was dan ook volledig verbaasd toen zij haar beslissing van niet in overwegingname OPNIEUW in het Nederlands kreeg(!!!)

Verzoekende partij begrijpt dus geenszins hoe de verwerende partij er tot tweemaal toe in slaagt om de asielaanvraag te vertalen in het Nederlands.

II.5. Als de verzoekende partij nooit Nederlands heeft gesproken tijdens haar interview bij de DVZ, maar enkel in het Frans geïnterviewd werd, begrijpt zij niet waarom de thans bestreden beslissing dan in het Nederlands werd geschreven.

Om dit middel nogmaals te verduidelijken verwijst verzoekende partij nogmaals naar artikel 51/4 §1 van de Vreemdelingenwet:

<De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied. >

II.6. In dit geval was de taal van het onderzoek Franstalig en de beslissing Nederlandstalig.

De verzoekende partij is vervolgens van mening dat de thans bestreden beslissing manifest in strijd is met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Waar verzoeker zich beroept op schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad vooreerst op dat desbetreffend artikel als volgt luidt:

“§ 1

Het onderzoek van de in de artikelen 50,50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2

De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50,50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3

Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald. Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

2.3. Verzoekers argumentatie inzake de schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet mist blijkens het administratief dossier feitelijke grondslag. Immers bevindt zich hierin de bijlage 26 die werd opgesteld op 10 augustus 2012 op het ogenblik waarop verzoeker zijn derde asielaanvraag indiende. Hierop werd genoteerd, *“De betrokkene verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst tijdens het onderzoek van zijn (haar) asielaanvraag en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn (haar) asielaanvraag onderzocht zal worden door de bevoegde instanties het Nederlands is.”* Verzoekers handtekening prijkt op deze bijlage 26 en verzoeker heeft aldus kennis genomen van de gemaakte taalkeuze die in overeenstemming is met het gestelde in artikel 51/4, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan dan ook niet dienstig opwerpen dat hij niet begrijpt hoe de verwerende partij er in slaagt de asielaanvraag *“te vertalen in het Nederlands”*. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat het gehoor van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 augustus 2012 n.a.v. de derde asielaanvraag verliep in het Engels en dat het verslag van het gehoor voorgelezen werd in het Engels en dat er bijstand was van een tolk zodat ook verzoekers opmerking dat hij *“enkel in het Frans geïnterviewd werd”* feitelijke grondslag mist. Ook dit gehoorverslag waarin eraan herinnerd werd dat het Nederlands als taal van de procedure werd gebruikt en dat aldus in de Nederlandse taal werd opgesteld, werd ondertekend door verzoeker.

2.4. Waar verzoeker voor het overige nog een betoog houdt over de eerste en de tweede asielaanvraag dient de Raad op te merken dat dit niet dienstig is daar het betrekking heeft op beslissingen die getroffen werden naar aanleiding van vorige asielaanvragen die geen uitstaans hebben met de in casu bestreden beslissing noch bepalend zijn voor de taal waarin de derde asielaanvraag behandeld wordt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA